

เขตตรวจแก้

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๒๕๖๖ / ๒๕๕๕

ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ความอาญา

ระหว่าง

ไมโครซอฟท์ คอร์ปอเรชัน

โจทก์

บริษัทเอเทค คอมพิวเตอร์ จำกัด ที่ ๑

นายดิศศักดิ์ ตรีสุวรรณ ที่ ๒

นางสาวสุนีย์ เฉลิมชัยกุล ที่ ๓

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

๒๓/๑๑
14 ต.ค. ๕6

	โจทก์		ฎีกาคัดค้าน		คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์	ลงวันที่	๒๗	เดือน	มีนาคม	พุทธศักราช ๒๕๔๔
ศาลฎีกา	รับวันที่	๒๗	เดือน	กุมภาพันธ์	พุทธศักราช ๒๕๔๕

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดตามกฎหมายของ
มลรัฐวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา โจทก์ได้มอบอำนาจให้นายบุญมา เตชะวงษ์ และ/หรือ
นางเนตยา วาร์งเค และ/หรือนายรทร นพคุณ และ/หรือนายเกียรติ พูนสมบัติเลิศ
ฟ้องร้องดำเนินคดีแทน ตามสำเนาหนังสือมอบอำนาจท้ายคำฟ้อง จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคล
ประเภทบริษัทจำกัด มีจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้จัดการ และมีจำเลยที่ ๓ เป็นพนักงานขาย
โจทก์เป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชื่อ ไมโครซอฟท์
วินโดวส์ '๙๕ ไทย เอ็ดดิชัน และไมโครซอฟท์ ออฟฟิศ ซึ่งประกอบด้วยโปรแกรมย่อย
ชื่อไมโครซอฟท์ เวิร์ด ไมโครซอฟท์ สเกตवल พลัส ไมโครซอฟท์ พาร์เวอร์ พอยท์
ไมโครซอฟท์ เอ็กซ์เซล และไมโครซอฟท์ แอคเซสส์ อันเป็นงานสร้างสรรค์ประเภท
วรรณกรรมที่มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เนื่องจากโจทก์เป็น
ผู้มีสัญชาติและอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา-

- ๓ -

กรุงเบอร์ลินว่าด้วยการคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรมอันเป็นอนุสัญญาว่าด้วยการ
คุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย เมื่อระหว่างวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐
ถึงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๐ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสามร่วมกันทำซ้ำโปรแกรม
คอมพิวเตอร์ไมโครซอฟท์ วินโดวส์ '๙๕ ไทย เอ็ดดิชัน และไมโครซอฟท์ ออฟฟิศ
ของโจทก์โดยทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวติดตั้งลงในฮาร์ดดิสก์ของเครื่อง-
คอมพิวเตอร์ของจำเลยที่ ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์เพื่อการค้า และจำเลยทั้งสาม
ร่วมกันเผยแพร่ต่อสาธารณชน ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย และแจกจ่าย โปรแกรม-
คอมพิวเตอร์ที่ทำซ้ำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของโจทก์ดังกล่าวแก่ลูกค้าของจำเลยในลักษณะ
ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ อันเป็นการกระทำเพื่อแสวงหากำไรในทางการค้า
โดยจำเลยทั้งสามรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวได้ทำซ้ำขึ้นโดยละเมิด
ลิขสิทธิ์ของโจทก์ เหตุเกิดที่แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ขอให้ลงโทษ
ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๙ วรรคสอง มาตรา ๗๐ วรรคสอง
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และจ่ายค่าปรับที่ได้รับชำระตามคำพิพากษาเป็น
จำนวนกึ่งหนึ่งแก่โจทก์

ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง

- ๕ -

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาจำเลยที่ ๓ ให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์ได้ทำหนังสือมอบอำนาจ

เอกสารหมายเลข จ. ๑ มอบอำนาจให้นายรุทร นพคุณ ฟ้องคดีนี้โดยชอบ และจำเลยทั้งสาม

ได้ร่วมกันกระทำความผิดตั้งที่โจทก์ฟ้อง พิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราช-

บัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๙ วรรคสอง มาตรา ๗๐ วรรคสอง ประมวล-

กฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นกรรมเดียวอันเป็นความผิดต่อ

กฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๙ วรรคสอง

ประกอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด

ลงโทษจำเลยที่ ๑ ปรับ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จำคุกคนละ ๑ ปี

และปรับคนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๓ ให้การรับสารภาพหลังจากสืบพยานโจทก์

เสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้หนึ่งในสี่ คงลงโทษจำเลยที่ ๓ จำคุก ๙ เดือน

และปรับ ๑๕๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ให้รอการลงโทษไว้

มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับ ให้บังคับ

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และ ๓๐ กับให้จ่ายค่าปรับที่ได้รับชำระตาม

- ๕ -

คำพิพากษาถึงหนึ่งแก่โจทก์

จำเลยทั้งสามอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้วฟังข้อเท็จจริงว่า การมอบอำนาจของโจทก์ตาม

หนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ. ๑ ไม่ชอบ เพราะโจทก์มิได้ประทับตราสำคัญของโจทก์

ในหนังสือมอบอำนาจ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ พิพากษากลับ ให้ออกฟ้อง

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตรวจสำนวน

ประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมีโต้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังเป็นที่ยุติได้ในเบื้องต้นว่า

โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดตามกฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา

ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญากรุงเบอร์ลินว่าด้วยการคุ้มครองงานวรรณกรรมและ

ศิลปกรรมอันเป็นอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย โจทก์

เป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามที่โจทก์กล่าวมาในคำฟ้อง

อันเป็นงานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

พ.ศ. ๒๕๓๗ จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการค้าเครื่อง-

คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้จัดการ และมีจำเลยที่ ๓

- ๖ -

เป็นพนักงานขายประจำร้านค้าของจำเลยที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ศูนย์การค้าพันธุ์ทิพย์พลาซ่า
แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร และคดีฟังยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น
โดยที่คู่ความมิได้อุทธรณ์และฎีกาคัดค้านว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุที่โจทก์ฟ้อง จำเลยทั้งสาม
ได้ร่วมกันทำซ้ำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชื่อไมโครซอฟท์ วินโดวส์ ๙๕ ไทย เอ็ดดิชัน และ
ไมโครซอฟท์ ออฟฟิศ ของโจทก์ ติดตั้งลงในฮาร์ดดิสก์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ของ
จำเลยที่ ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์เพื่อการค้า และจำเลยทั้งสามได้ร่วมกันมีไว้เพื่อ
ขาย เสนอขาย และแจกจ่ายโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของโจทก์ที่ทำซ้ำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์
ของโจทก์ให้แก่ลูกค้าของจำเลยที่ ๑ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ผู้เป็น
เจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อการค้าดังที่โจทก์ฟ้อง ในชั้นนี้คงมีปัญหที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์
เพียงข้อเดียวว่า โจทก์ได้มอบอำนาจให้นายรุทร นพคุณ ฟ้องคดีนี้โดยชอบหรือไม่ ในปัญหา
ข้อนี้ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า โจทก์ได้มอบอำนาจให้นายบุญมา เตชะวงษ์ และ/หรือ
นางเนตยา วารังเค และ/หรือนายรุทร นพคุณ และ/หรือนายเกียรติ พูนสมบัติเลิศ
เป็นผู้ดำเนินคดีแทน ตามหนังสือมอบอำนาจพร้อมคำแปลเอกสารหมาย จ. ๑ และ จ. ๒
และข้อเท็จจริงปรากฏตามท้องสำนวนว่า นายรุทรผู้รับมอบอำนาจโจทก์ได้แต่งตั้งนายเรืองยศ
นาสารี เป็นทนายความฟ้องคดีนี้ ส่วนจำเลยทั้งสามไม่นำสืบพยานในข้อนี้

- ๗ -

พิเคราะห์แล้ว สำหรับพยานหลักฐานฝ่ายโจทก์นั้น โจทก์มีนายรุทรผู้รับมอบ
อำนาจโจทก์เป็นพยานเบิกความประกอบหนังสือมอบอำนาจพร้อมคำแปลเอกสารหมาย จ. ๑
และ จ. ๒ ว่า โจทก์ซึ่งเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด โดยนายแบรดฟอร์ด แอล. สมิธ
ผู้ช่วยเลขานุการ ได้ลงลายมือชื่อในนามของโจทก์ในหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมาย จ. ๑
มอบอำนาจให้พยานฟ้องคดีแทนโจทก์ โดยมีนายแมกเดอลินา แมกดัลล์ โนตารีปับลิก
ของมลรัฐวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา รับรองว่า นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิธ
ผู้ช่วยเลขานุการ เป็นผู้มีอำนาจโดยถูกต้องในการลงลายมือชื่อในนามของโจทก์ และมี
นายราล์ฟ มั่นโร เลขาธิการแห่งมลรัฐวอชิงตัน รับรองฐานะของโนตารีปับลิกว่าถูกต้อง
ตามกฎหมาย กับมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทย
รับรองรอยตราประทับของมลรัฐวอชิงตันในเอกสารว่า เป็นรอยตราประทับของมลรัฐวอชิงตัน
ที่ถูกต้องแท้จริง โดยมีสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน รับรองรอยตราประทับ
ของกระทรวงการต่างประเทศ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในเอกสารว่าเป็นรอยตราประทับที่
ถูกต้องแท้จริง ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ตรวจดู
หนังสือมอบอำนาจพร้อมคำแปลเอกสารหมาย จ. ๑ และ จ. ๒ ที่โจทก์อ้างส่งต่อศาลแล้ว
ปรากฏว่าท้ายหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวมีข้อความระบุไว้โดยชัดแจ้งว่า “เพื่อเป็นพยาน

หลักฐานแห่งการนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ลงลายมือชื่อและประทับตราของข้าพเจ้าไว้ในหนังสือนี้
ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๑๙๕๗” ตามข้อความที่ระบุไว้ท้ายหนังสือมอบอำนาจดังกล่าว
จึงเป็นที่เข้าใจได้ว่าการทำหนังสือมอบอำนาจในนามของโจทก์นั้นนอกจากผู้มีอำนาจกระทำการ
ในนามของโจทก์ต้องลงลายมือชื่อในเอกสารแล้วยังจะต้องประทับตราสำคัญของโจทก์กำกับ
ไว้ด้วย แต่ในช่องผู้มอบอำนาจจะมีแต่ลายมือชื่อของนายแฮร์ทฟอร์ด แอล. สมิธ
ผู้ช่วยเลขานุการของโจทก์เพียงอย่างเดียว โดยไม่ปรากฏว่ามีรอยตราสำคัญของโจทก์ประทับ
กำกับไว้ด้วย นอกจากนี้เมื่อโจทก์อ้างถึงพยานเอกสารแสดงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงาน
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ชื่อไมโครซอฟท์ วินโดวส์ '๕๕ ไทย เอ็ดดิชัน และไมโครซอฟท์
ออฟฟิศ ของโจทก์ ตามหนังสือถ้อยแถลงหรือบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์ตามเอกสารหมายเลข จ. ๖ ต่อศาล ตาม
เอกสารดังกล่าวก็ปรากฏว่า มีนายโรเบิร์ต เอ. เอสแฮลแมน ผู้ช่วยเลขานุการของโจทก์
อีกคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อไว้ในนามของโจทก์ และมีการประทับตราสำคัญของโจทก์
กำกับไว้ด้วย ซึ่งเป็นไปตามข้อความที่ระบุไว้ท้ายหนังสือถ้อยแถลงฉบับดังกล่าวว่า “เพื่อเป็น
พยานหลักฐาน บริษัท (โจทก์) จึงให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประทับตราของบริษัทไว้เมื่อวันที่
๗ สิงหาคม ๑๙๕๖ ณ เรตมอนต์ วอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา” พยานหลักฐาน

- ๙ -

ของโจทก์ดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าในการทำเอกสารสำคัญในนามของโจทก์นั้น นอกจากผู้มีอำนาจทำการแทนโจทก์จะต้องลงลายมือชื่อไว้แล้ว ยังจะต้องประทับตราสำคัญของโจทก์กำกับไว้ตามข้อความที่ปรากฏในเอกสารด้วย ซึ่งมีเหตุผลน่าเชื่อว่าเป็นเพราะมีข้อบังคับของบริษัทโจทก์กำหนดไว้เช่นนั้น แม้โจทก์จะนำสืบฟังได้ว่า ตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข ๑ นายแมกเดสนา แมกคัลล์ โนตารีปบลิคแห่งมลรัฐวอชิงตัน ได้รับรองว่า นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิธ ผู้ช่วยเลขานุการ มีอำนาจโดยถูกต้องในการลงลายมือชื่อในนามของโจทก์ แต่ข้อความที่นายแมกเดสนา แมกคัลล์ รับรองดังกล่าวก็ไม่ได้มีความหมายว่า นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิธ ผู้ช่วยเลขานุการ สามารถลงลายมือชื่อในนามของโจทก์โดยไม่ต้องมีการประทับตราสำคัญของโจทก์กำกับไว้ตามข้อความที่ปรากฏในหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวด้วย หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า นายแมกเดสนา แมกคัลล์ โนตารีปบลิค มิได้รับรองว่า ตามข้อบังคับของบริษัทโจทก์ นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิธ ผู้ช่วยเลขานุการของโจทก์ สามารถลงลายมือชื่อในหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวโดยไม่ต้องประทับตราสำคัญของโจทก์มีผลผูกพันโจทก์ได้ ส่วนที่โจทก์ฎีกาอ้างว่า หนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข ๑ ข้อความที่ระบุว่า ผู้มอบอำนาจได้ลงลายมือชื่อและประทับตราของโจทก์ไว้ในหนังสือมอบอำนาจนั้นเป็นแบบพิมพ์หนังสือมอบอำนาจของสำนักงานทนายความที่ใช้ทั่วไป แต่ไม่มีการประทับตรานั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น

ได้เสมอ ไม่ใช่ข้อพิรุธอันแสดงว่าหนังสือมอบอำนาจของโจทก์ไม่สมบูรณ์นั้น เห็นว่า เป็นข้ออ้างที่ไม่อาจรับฟังได้ เพราะถ้าหากผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์สามารถลงลายมือชื่อในเอกสารสำคัญมีผลผูกพันโจทก์ได้ โดยไม่ต้องประทับตราสำคัญของโจทก์กำกับไว้ด้วย ก็ไม่มีเหตุผลที่ผู้ทำเอกสารจะไม่ขีดฆ่าข้อความว่า “ประทับตรา” ดังกล่าวออกให้สิ้นสงสัย ทั้งไม่มีเหตุผลใดที่โจทก์จะต้องประทับตราของโจทก์ในเอกสารสำคัญฉบับอื่นลงกับลายมือชื่อผู้มีอำนาจทำการแทนโจทก์ให้ตรงกับข้อความในเอกสารดังเช่นหนังสือถ้อยแถลงเอกสารหมาย จ. ๖ ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น แม้จำเลยทั้งสามจะไม่มีพยานหลักฐานมาสืบหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ในข้อนี้ แต่ในการฟ้องคดีอาญานั้น นอกจากโจทก์จะมีภาระการพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่า จำเลยทั้งสามได้กระทำความผิดจริงตามฟ้องแล้ว โจทก์ยังมีภาระการพิสูจน์ให้ศาลเห็นด้วยว่าอำนาจฟ้องของโจทก์เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบมานี้ โจทก์ยังไม่สามารถนำสืบให้ศาลเห็นได้โดยชัดแจ้งว่า นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิธ ผู้ช่วยเลขานุการมีอำนาจลงลายมือชื่อในนามของโจทก์ได้ตามลำพัง โดยไม่ต้องประทับตราสำคัญของโจทก์มีผลผูกพันโจทก์ได้ และปรากฏข้อเท็จจริงในทางพิจารณาว่า หนังสือมอบอำนาจให้ฟ้องคดีของโจทก์ตามเอกสารหมาย จ. ๑ คงมีแต่ นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิธ ผู้ช่วยเลขานุการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในนามของโจทก์ลงลายมือชื่อไว้ในเอกสารโดยมิได้มีการประทับตรา

สำคัญของโจทก์กำกับไว้ตามข้อความที่ระบุในเอกสารเช่นนี้ จึงถือไม่ได้ว่า นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิต ได้กระทำการโดยชอบในฐานะผู้กระทำการแทนบริษัทโจทก์ซึ่งเป็นนิติบุคคล มีผลเท่ากับโจทก์ยังมีได้ทำหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ. ๑ มอบอำนาจให้นายรุทร พ็องคดีนี้โดยนายสมบุรณ์ นายรุทรจึงไม่มีอำนาจลงลายมือชื่อเป็นโจทก์ในคำฟ้อง รวมทั้งไม่มีอำนาจลงลายมือชื่อในใบแต่งตั้งนายความแต่งตั้งนายเรื่องคดีเป็นทนายความฟ้องคดีนี้ แทนโจทก์ได้ ทั้งนี้โดยเทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๘๗๓/๒๕๔๓ ระหว่างไมโครซอฟท์ คอร์ปอเรชั่น โจทก์ บริษัทไคน์ ซิสเต็ม กับพวก จิวเสย ส่วนคำพิพากษาศาลฎีกาต่าง ๆ ที่โจทก์อ้างมาทำฎีกานั้น ข้อเท็จจริงไม่ตรงกับคดีนี้ โดยคดีดังกล่าวโจทก์ได้มอบอำนาจ ให้ฟ้องคดีโดยชอบมาแต่ต้นแล้ว แม้ในคดีนี้ทนายโจทก์จะยื่นสำเนาหนังสือมอบอำนาจให้ฟ้องคดีฉบับใหม่เข้ามาในคดีตามเอกสารทำฎีกาหมายเลข ๔ ซึ่งทำสำเนาเอกสารดังกล่าว คงมีแต่นายแบรดฟอร์ด แอล. สมิต ผู้ช่วยเลขานุการของโจทก์ลงลายมือชื่อในนามของโจทก์ และไม่มีข้อความเรื่องการประทับตราสำคัญของโจทก์ระบุไว้ โดยมีนายแจน เอ็ม. ดักลาส โนตารีปับลิก รับรองว่าเป็นลายมือชื่อของนายแบรดฟอร์ด แอล. สมิต ซึ่งมีอำนาจโดยถูกต้องในการลงลายมือชื่อในนามของโจทก์ ก็ไม่เป็นประโยชน์แก่คดีของโจทก์ เพราะเอกสารดังกล่าวโจทก์มิได้อ้างส่งในชั้นพิจารณาของศาลชั้นต้น แต่โจทก์เพิ่งมาอ้างส่งในชั้นอุทธรณ์

และชั้นฎีกา ซึ่งฝ่ายจำเลยไม่มีโอกาสถามค้านพยานโจทก์และนำสืบหักล้างในข้อนี้ จึงไม่อาจ
รับฟังได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์มานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญา-
และการค้าระหว่างประเทศเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายสุรชาติ บุญศิริพันธ์

นายเสริมศักดิ์ ผลัดธูระ

นายพินิจ เพชรรุ่ง

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
www.library.coj.go.th

สำเนาเรื่อง 18 พ.ศ. 46
อ้างมาตามหนังสือศาล CIV 1
คดีที่ 18 พ.ศ. 46
ตรวจแล้ว สอดคล้องกับ ✓ ไม่ตรงก็
ตราประทับ

ที่ตรงว่าตรงกับคดี

อิงอร พ/ท